

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. Ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros. Si naturæ
humanæ durum est obedire Christi præcepto, longè est durius gratiæ,
naturam humanam non obedire Christo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

eris tibi Iesus. Iesus mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Et post pauca, sic ad rem nostram propius. Nihil ista ira impetum cohibet, superbia tumorem sedat, sanas livoris vulnus, restringit luxuria fluxum, extinguit libidinis flammam, sistim temperat avaritia, ac totius indecoris fugat pruriginem. Siquidem cum nomino Iesum, hominem tibi propono mitem & humilem corde, benignum, sobrium, castum, misericordem, & omnideniq; honestate ac sanctitate conspicuum: eundemq; in sum Deum omnipotentem, qui suo me & exemplo sanet & roboret Adjutorio: Hac omnia

simul tibi sonant cum insonuerit Iesus, Sumo itaq; tibi exempla de homine, & exemplum à potentis. Semper tibi in sinu sit, semper in manu: Pone me, inquit, signaculum in corde tuo; signaculum in brachio tuo. Tu rariùs de illo cogitas; adverte, & vide in 1. parte, Feria 4. primæ Hebdomadæ in Adventu hæc explanatur Veritas.

Nulla in re frequentius Spiritui Sancto resistitur, quàm quod infrequentius de Christo cogitatur.

FERIA SEXTA.

DE DILIGENDIS INIMICIS.

Ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros. Matth. 5.

VERITAS PRACTICA.

Si naturæ humanæ durum est obedire Christi præcepto, longè est durius gratiæ, naturam humanam non obedire Christo.

RATIO EST, Quia id cuique rei durius censendum est, quod rationabilis ei repugnat. Sed rationabilius repugnat gratia, naturam humanam non obedire Christo præcipienti dilectionem inimicorum, quàm natura repugnet obedire.

Ergo & id gratia est durius, ac proinde magis obediendum.

I. PUNCTUM.

CONSIDERANDA sunt verba Christi Domini quibus non modò præceptum sed & modus diligendi inimicos continetur. Audistis, inquit, quia dictum est, diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. Ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, & orate pro persecutibus & calumniantibus vos, ut sicut filii Patris vestri qui in caelis est, qui Solem suum oriri facit super bonos & malos.

Ex quibus colliges primò ad hoc præceptum tria requiri, corde, ore & opere exequenda. Corde, ut diligamus inimicos; ore, ut oremus pro ipsis; opere, ut eis beneficiamus. Deinde præcepti dignitas & excellentia demonstratur, cum

dicitur ut sicut filii Patris vestri. Ac denique apparet ejus necessitas cum vix alioquin ulla sit charitas proximi; nam addit, si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? Nonne & publicani hoc faciunt? Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? Nonne & Ethnici hoc faciunt? Quod si natura humana durum est, huic obedire præcepto: quàm longè durius gratia, naturam humanam non obedire Christo? Quod ut accuratius expendatur, præmitti debet, quod unicuique rei censendum est id esse durius quod rationabilius ei repugnat. Non est videlicet durum nisi quia repugnat, & quò magis repugnat, eò durius censeri debet, est verò duplex repugnantia; una sensus seu naturæ corruptæ; & altera rationis. Ac quidem de repugnantia sensus non est quæstio, nec unquam esse potest in re spirituali & divina, cum ubi talis repugnantia reperitur, sit semper rationi seu gratiæ subijcienda. *Debitores enim sumus Rom. 8.* non carni ut secundum carnem vivamus, si enim secundum carnem vixeritis, moriemini, si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. In hoc uno tota sistit vita spiritualis & virtus.

Repugnantia verò rationis duplexitem considerari posset, nempe rationis inferioris & superioris, sed indistinctè hic pro eadem accipitur, intelligendo rationem rectè ordinatam, cui quidquid magis repugnat, aut quidquid secundum eam, cuicumque rei magis est repugnans, id omnino debet dici esse durius & molestius. *Iniquè & durè agis tecum, quare ita egisti, dice-*

bat Laban Jacob; imò tu quam iniquius mecum & durius, respondit Jacob, tum verò probat dictum ex repugnantia cum a quietate & Ratione.

1. Pet. 3. Parati semper ad satisfactionem omni poscentis vos rationem non modo de ea qua in vobis est spe, ut exigerat sanctus Petrus: sed de omni prorsus actione, ut sanctus Thomas respondit rogatus aliquid memorandum posticum diceret jam jam moriturus: Nihil, inquit, agite cuius non positis probatam rationem reddere.

II. PUNCTUM.

SED rationabilis, sed iustus, sed secundum illam rationem rectè ordinatam longè magis repugnat gratia, naturam humanam non obedire Christo præcipienti dilectionem inimicorum, quàm repugnet ipsi naturæ obedire tali præcepto.

Et enim quænam est illa naturæ humanæ repugnantia? Nonne est tota sensualis aut rationis illius inferioris, quæ secundum considerationes terrenas & caducas de rebus differit & iudicat? Cur enim non d. ligas inimicum? Responde & responsum examina, num sapiat carnem aut spiritum terram aut cælum, Dæmonem aut Dominum Iesum? **Vade post me satana, scandalum es mihi; quia non facis ea qua Dei sunt, sed ea qua hominum.** Sic Christus repellendam docuit carnis prudentiam.

At verò quod humana natura non obediat præcipienti Christo, repugnantia est gratiæ seu divini Spiritus secundum rationem rectè ordinatam. Sicut enim ratio fide illustrata cunctis aperte clamât omnem creaturam & præcipuè rationalem esse Christo subiectam, sic prorsus infert sibi repugnare, si non illi obediat. **Omnia subiecit sub pedibus eius, & ipsum dedit Caput supra omnem Ecclesiam, qua est corpus eius & plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.** Et alibi: **in eo enim quod omnia ei subiecit, nihil dimisit non subiectum ei.** Decebat eum propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem, consummare. Id est, sic perfecte gloriosum eum facere, ut nihil d. esset ad eius gloriam: deesset verò aliquid, si quid non esset ei plene subiectum.

Et quidem varij sunt tituli quibus id Christus promeruit, de quibus jam supra in prima parte non nihil dictum est. Primus est excellentia personæ qua Deus homo, unde si **Regi quasi**

præcellenti, subieciendi sumus, quantò magis Christo cuius ministri sunt Angeli? Secundus, Filatio, seu quia filius Dei est, hoc enim vel solo nomine Patet: **filium constituit heredem universorum: per quem fecit & sacula.** Tertius est, humilitas & subiectio quæ semetipsum examinavit formam servi accipiens, & humiliavit semetipsum, factus obediens, usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, & dedit illi nomen quod est super omne nomen, ut in nomine IESU omne genua flectatur, Cælestium, terrestrium, & infernorum. Id est, omnes ubique locorum ei subiciantur. Sed & quartus est titulus in eius morte, qua factus Redemptor omnium, hoc ipso etiam omnium factus est Dominus; **In hoc enim Christus mortuus est & resurrexit, ut & mortuorum: & vivorum dominetur.** Sextus: **oculus, omnes stabimus ante tribunal Christi, scriptum est enim, verus ego, dicit Dominus, quoniam mihi flectitur omne genu.** Quintus est donatio Patris, quando iam non esset tot titulis metuit, tamen Bonitate sua Pater hoc illi dedisset quod Filius agnoscebat sibi datum, dicens pater: **Deditis ei potestatem omnis in cælo & in terra.** Sextus est, perpetua gratiarum communicatio quam in fluxu in totum Ecclesiæ corpus & in membra singula, quæ certe non minorem ei debent subiectionem quàm membra capiti, Septimus denique ut plures committam alios, est ipsa eius electio quæ fit à cunctis fidelibus per Baptismum, in quo esse velut pactum & Chirographum sancti Patres affirmant, quo nos Christo totos dedimus & consecramus.

O Domine quia ego servus tuus, ego servus tuus; Non sufficit semel profiteri, quia tam multa sunt nomina quibus eius Domino toti astringimur, ut quantum illa iam rationi humanæ nota sunt, tantum reclamet ratio si non ipsa natura humana se totam illi subdat.

III. PUNCTUM.

ERGO si natura humana durum est obedire Christi præcepto, longè est durius Gratia, naturam humanam non obedire Christo, Cui tot titulis & nominibus est devincta, ut ne ipse Christus possit quemquam eximere a debito servitutis & obedientiæ. Nam in hoc ipse Christus obediit Patri qui vult omnes nos ipsi esse subiectos,

ac proinde etiam non potest non id velle Filius qui nunquam dissentit à Patre; *Ve omnes, inquit, honorificent Filium, sicut honorificant Patrem. Qui non honorificat filium, non honorificat Patrem.* At cerè qui non obedit Filio non illum honorificat, & Pater se ultorem futurum talis inobedientiae jam pridem testatus est: *Ponam, inquit, verba mea in ore ejus, loqueturque ad eos omnia quae praecepero illi: qui autem verba ejus qua loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego ultor existam.* Quasi diceret, quando in te ab illo imperata vel vetita nihil aliud esset quam quod imperavit & vetuit: si quis ei non paruerit, hoc ipso punietur. Et tamen si rationes possent fingi contra id quod jubetur, nulla tamen nec dici nec fingi potest contra iussionem ab illo factam, quam omnino ratam fixamque volo.

At que hoc praecipue spectandum est, in hoc praeepto, quidquid sit de re ipsa quae praecipitur, quidquid contra opponas, Christus est Dominus qui praecipit, *Contra quem non est Ratio non est Sapientia, non est prudentia, non est consilium.* A DOMINO egressus est sermo: non possumus extra placitum ejus quidquam aliud loqui. *EGO Dominus, non oderis fratrem tuum in corde tuo.* EGO Dominus, leges meas custodite. Quem emphaticum loquendi modum videtur usurpasse Dominus cum hic dicit, *Ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros.* Quasi diceret, quidquid mundus, quidquid natura humana, quidquid ratio, quidquid legis antiquae dicant Interpretes, EGO qui superemineo istis omnibus, *Dico vobis, Jubeo, praecipio, & mihi praecipienti obedire debetis.*

At rursus dices, haec quidem esse vera in speculatione ut dicitur, sed in praxi semper dura & aspera Esto id quidem ut dicis, quid porro inde? Nunquid propterea non obediendum? Nunquid non subicienda natura gratiae quia non hi laborat in illa subjectione? Nimirum *interroga jumenta & docebunt te: & volatilia*

caeli & indicabunt tibi. Loquere terra, loquere caelo, & respondebit tibi, & narrabunt pisces maris. Intuere solem, nunquid naturale illi est & proprium moveri motu continuo? At jubetur stare in gratiam hominis, & ecce stat contra naturam, *Obediente Domino voci hominis.* Nunquid natura est ignis comburere quidquid attingit; aut aqua vehementis absorbere quidquid attingit? Utrumque tamen elementum sese continet, & Deo jubente, homines intactos servat. Naaquid Leoni, nunquid serpenti aut aliis belluis naturale est, ut homines devorent & enecent? Non devorant tamen Deo vetante. Quid Corvo voracius? & tamen Eliae panem portat illaerum. Quid in mari ferocius quam immane illud Cete quod Jonam accepit in utero & inde vivum reddidit? Quid morbis, quid morte, quid Damone diu: aut implacibilis? Cedunt tamen Christo jubenti, & uno verbo, vix ulla est creatura, quae non iussa fuerit contra naturalem inclinationem homini deservire; iustis que statim paruit. Itane homo, homo ille supra Creaturas ratione praeditus, ut Dominum suum cognoscat & imperanti lubens volensque pareat, non parebit! O quam vere dictum, *pugnabit cum illo orbis terrarum, contra Insensatos.* Jam enim ratione pugnant & viciunt irrationabilia rationabilem. Certè non jam homo, comparandus jumentis insensatis aut similibus illis effectus, sed longe infra omnes a seipso degenerat! *Memento novissimorum, & desine inimicari.* Id est, sicut in instanti morte sic modo deponendum omne odium, *Quia fortis ut mors dilectio.*

Vide in 2. parte, Sabbato Hebdomadae 3. Dominica Palmarum, & Feria 2. Hebdomadae 3. post Octavas Paschae, ubi haec habetur Veritas:

Charitas non quaerendo sua, melius invenit, quam si quaereret,

Ios. 10.

Dan. 3.

Matt. 14.

Dan. 14.

Act. 28.

3. Reg. 17.

Ioan. 1.

Sap. 2.

Eocl. 28.

Cant. 2.

Mat. 5.

Dent. 18.

Pr. 21.

Gen. 24.

Levit. 19.

Iob. 12.

P 3

SAB.